

Jeg brænder for at velfærds-teknologien virker i hverdagen

Fra social- og sundhedshjælper til sundhedsteknologiingeniør.

I 2010 uddannede Anne Dunker sig til social- og sundhedshjælper. Det passede perfekt, at uddannelsen var en god blanding af teori og praksis, og hun var vild med den tætte kontakt til borgerne og kollegaer. Men et område, der især vakte interesse hos Anne, var brugen af den nye velfærdsteknologi, der med blandet succes blev forsøgt implementeret overalt i de danske Kommuner og regioner.

"Det var en helt ny og vildt interessant verden, der åbnede sig for mig, da jeg trådte ind i velfærdssektoren. Det er jo et område, der aldrig står stille. Borgerne ændrer sig, kompleksiteten af sygdomsforløb ændrer sig. Og teknologien – ja den udvikler sig med en hast, jeg tror de færreste kunne forestille sig for bare 10 års siden. Men selv om, der var meget teknologi og mange

systemer til rådighed, oplevede jeg, at det ikke altid kom ordentligt i spil. Enten fordi teknologien ikke gav mening i forhold til formålet, eller fordi der ikke havde været tilstrækkelig introduktion og opfølgning blandt brugerne."

Fra hjælper til ingeniør

Efter at have arbejdet som faglært hjælper gennem et stykke tid, havde Anne en tilfældig snak med en kollega, der var under uddannelse til ingeniør med speciale i sundhedsteknologi. Det satte tankerne i gang hos Anne, der fik læst op på de adgangsgivende fag til ingeniørstudiet, gennemførte det, og i samme periode blev mor til to børn.

"Det var helt klart nogle år hvor der var fart på. Men det var det hele værd." – fortæller Anne, der allerede under studiet fik mulighed for at komme i praktik i en virksomhed, der arbejdede med at køre projekter og rådgive om velfærdsteknologi på borgerniveau.

Projektgruppen udviklede et meget let og anvendeligt liftsystem, der gjorde det nemt for en ung med f.eks. muskelsvind at komme på toilettet på steder, hvor der ikke er handicapfaciliteter. De fleste af os er så heldige, at vi ikke behøver tænke på toiletbesøg som et problem, hvis vi går til koncert, fest eller i biografen. Men sidder man i kørestol kan manglende mulighed for at komme på toilettet være udslagsgivende for, om man kommer afsted. For mig var projektet et utrolig godt eksempel på, hvor meget man kan, når der i udviklingsprocessen er samspil mellem leverandør og slutbrugeren. Så giver det endelige produkt mening og har værdi.

Anne Dunker

Kort tid efter Anne var færdiguddannet som ingeniør, sendte en bekendt hende et stillingsopslag fra Vejle Kommune, der søgte en velfærdsteknologikonsulent.

Der tænkte jeg, dét skal jeg bare. At hjælpe plejecentrene, hjemmeplejen, handicapområdet og psykiatrien med at indkøbe den rette velfærdsteknologi og understøtte dem i at bruge den. Det gav bare så meget mening. Og jeg var heldig at komme til samtale og få jobbet.

Teknologien skal leve i hverdagen

En typisk arbejdsdag for Anne består af at være ude på Kommunens arbejdspladser og assistere ledere og medarbejdere indenfor det velfærdsteknologiske område.

"Lige nu er vi ved at implementere teknologi til skærmbesøg i hjemmeplejen i Vejle Kommune. Som projektleder skal jeg lede projektet igennem alle dets faser, både når det kommer til overordnede ting, men også når det kommer til det praktiske, f.eks. indkøb af tablets. Og så skal jeg følge op, hvis der er forhindringer med at benytte teknologien. Det kan være helt ned til at sørge for en forlængerledning, hvis det er det, som skal til. Så mit arbejde spænder bredt. Fra at sidde med ved bordet, når store IT-systemer og velfærdsteknologi skal indkøbes, til at sørge for at få indkøbt forlængerledninger, så driften kan koncentrere sig om, det de skal, nemlig at få teknologien til at leve i hverdagen."

Det giver rigtig meget mening for Anne både at være en del af den strategiske udvikling på området, og at være med "på gulvet", hvor teknologierne kommer i brug.

"Jeg plejer at kalde mig selv en slags teknisk sygeplejerske. Jeg har specialtviden og erfaring på flere områder. Både med fysiologi, anatomi og sygdomslære, og på it og teknologi. Jeg ved, hvad medarbejdernes arbejde og udfordringer går ud på, for jeg har selv været på den anden side af bordet, da jeg arbejdede som sosu-hjælper."

Alle projekter har værdi

De velfærdsteknologiske projekter i Vejle Kommune spænder bredt. Fra store indsatser til flere millioner til mindre indsatser som f.eks. indkøb af høretelefoner til borgere med autisme, der trænger til at få ro og isolere sig fra udefrakommende støj. For Anne har det ingen betydning, om projektet er stort eller småt.

Jeg brænder for processen og den kontakt, jeg har til driften. Det her med at samarbejde, udvikle, kordinere, strukturere og lave implementeringsplaner. At være med til at inspirere brugerne og feje sten ad vejen. Når der kommer ønsker om at implementere en ny teknologi eller et nyt system, synes jeg, det er enormt spændende og givende at være den, der strukturerer og rammesætter alt det, som skal til for, at driften får de bedste forudsætninger for at lykkes med teknologien. Og jeg synes, vi lykkes med meget, her i Vejle Kommune.

FAKTA

Navn: Anne Dunker

Alder: 35 år

Uddannet: Social og sundhedshjælper og sundhedsteknologiingeniør ved Århus Universitet. Uddannelsen kombinerer elektronik og IT med sundhedsfaglig viden og forståelse, som anvendes til udvikling af avanceret teknologi inden for sundhedssektoren

Arbejdsplads: Velfærdsteknologikonsulent i Velfærdsforvaltningen, Vejle Kommune (ansat siden 2017)

Hvad laver du i dit arbejde?

Primære arbejdsopgaver:

- Indkøb og implementering af velfærdsteknologiske løsninger på plejecentre og institutioner til handicap-, senior- og psykiatriområdet.
- Projektleder, koordinator og tovholder for velfærdsteknologiske indsatser.
- Research, behovsafdækning og test af velfærdsteknologi.
- Udarbejdelse af udbudsmateriale til indkøb af velfærdsteknologiske løsninger.
- Evaluering af velfærdsteknologiske indsatser.

